

## 270

## ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 listopada 1956 r.

w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego.

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o utworzeniu przy Radzie Ministrów Komisji Planowania i o zniesieniu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 54, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, określone w przepisach z dnia 22

marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384 z późniejszymi zmianami), a dotyczące:

- 1) przyznawania ulg dla wynalazków, wzorów i znaków towarowych wystawionych na publicznej wystawie (art. 3 ust. 3, art. 90 ust. 3 i art. 182 ust. 2) — przechodzą na Prezesa Rady Ministrów;

- 2) sposobu uiszczania opłat (art. 78, 164 i 217) — przechodzą na Ministra Finansów;
- 3) zakazu wprowadzania do obrotu w kraju towarów nie zapatrzonych znakiem towarowym (art. 176) — przechodzą na Ministra Handlu Wewnętrznego;
- 4) a) określenia sposobu wykazania tożsamości przedmiotu wystawionego na publicznej wystawie z przedmiotem zgłoszenia w Urzędzie Patentowym oraz daty i miejsca wystawienia (art. 3 ust. 4, art. 90 ust. 4 i art. 182 ust. 3),
  - b) ustanawiania klas towarów (art. 194 ust. 1),
  - c) mianowania naczelników wydziałów i radców stałych oraz powoływania radców niestałych (art. 233 ust. 2),
  - d) upoważnienia poszczególnych radców do samodzielnego orzekania w wydziałach zgłoszeń Urzędu Patentowego (art. 235 ust. 2) — przechodzą na Prezesa Urzędu Patentowego.

§ 2. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w ustawie z dnia 20 grudnia 1949 r. o utworzeniu Kolegium Rzeczników Patentowych (Dz. U. Nr 63, poz. 495), a dotyczące:

- 1) nadawania statutu Kolegium Rzeczników Patentowych (art. 11 ust. 2) — przechodzą na Prezesa Rady Ministrów;
- 2) ustalania wysokości opłat za czynności Kolegium Rzeczników Patentowych, sposobu ich uiszczania oraz przypadków, w których opłat się nie pobiera lub pobiera się opłaty zmniejszone (art. 9 ust. 2) — przechodzą na Ministra Finansów;
- 3) a) tworzenia oddziałów rejonowych Kolegium Rzeczników Patentowych (art. 4),
  - b) mianowania przewodniczącego i członków Kolegium Rzeczników Patentowych (art. 5 i 6),
  - c) zwalniania kandydatów na stanowiska rzeczników patentowych od wymagań przewidzianych w ustawie i określania przedmiotu egzaminu na stanowisko rzecznika patentowego (art. 7 ust. 3 i 4),
  - d) powoływania komisji dyscyplinarnej (art. 12) — przechodzą na Prezesa Urzędu Patentowego.

§ 3. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w ustawie z dnia 20 grudnia 1949 r. o wynalazkach i wzorach użytkowych dotyczących obrony Państwa (Dz. U. Nr 63, poz. 496) przechodzą na Ministra Obrony Narodowej.

§ 4. Uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego określone w ustawie z dnia 18 lipca 1950 r. o licencjach na wykonywanie wynalazków i wzorów użytkowych (Dz. U. Nr 36, poz. 331), a dotyczące:

- 1) ustalania zasad oraz trybu przekazywania i udostępniania wynalazków i wzorów użytkowych innym przedsiębiorstwom i instytucjom gospodarki społecznej (art. 9 ust. 2) — przechodzą na zainteresowanych ministrów;
- 2) wydawania zezwoleń na udzielanie licencji na wykonywanie za granicą wynalazków i wzorów użytkowych lub na uzyskiwanie licencji na wykonywanie w kraju wynalazków i wzorów użytkowych zarejestrowanych w Polsce na rzecz osób zagranicznych (art. 20 i 21) — przechodzą na Ministra Handlu Zagranicznego;
- 3) prowadzenia wykazu umów z osobami zagranicznymi o udzielenie licencji na wykonywanie wynalazków lub wzorów użytkowych (art. 29) — przechodzą na Urząd Patentowy.

§ 5. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w dekreście z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1956 r. Nr 3, poz. 21), a dotyczące:

- 1) a) określenia zasad tworzenia i działalności zespołów do wykonywania określonych zadań w zakresie wynalazczości pracowniczej oraz zasad zawierania przez

uspołecznione zakłady pracy umów o dokonanie lub realizację wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (art. 4 ust. 1 i 2),

- b) określenia organów właściwych do wydawania zaświadczeń o dokonaniu usprawnień i do rejestrowania usprawnień i trybu ich postępowania (art. 8 ust. 2),
- c) określenia sposobu rozpowszechniania i ogłaszania pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień oraz wytycznych dla gromadzenia ich dokumentacji, jak również zasad wynagradzania osób, które przyczyniły się do zrealizowania tych wynalazków, udoskonaleń technicznych lub usprawnień zgłoszonych w innych uspołecznionych zakładach pracy (art. 9),
- d) określania przypadków, w których prawo do uzyskania patentu na wynalazek pracowniczy służy Skarbowi Państwa (art. 16 ust. 3),
- e) określania organów powołanych do przyjmowania i oceniania pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień, do rozstrzygania sporów o wysokość wynagrodzenia, trybu postępowania tych organów i ich obsady (art. 17 ust. 1 i 4),
- f) określenia obowiązków organów administracji państwowej i uspołecznionych zakładów pracy w zakresie realizacji wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (art. 17 ust. 3),
- g) ustalania zasad premiowania lub wynagradzania pracowników za udzielenie pomocy technicznej przy opracowaniu pracowniczego wynalazku, udoskonaleń technicznych lub usprawnienia (art. 20) — przechodzą na właściwych ministrów;
- 2) a) ustalania trybu wydawania świadectw autorskich i świadectw o dokonaniu udoskonaleń technicznych (art. 8 ust. 2),
  - b) tworzenia w Urzędzie Patentowym komórek organizacyjnych do spraw pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (art. 27) — przechodzą na Prezesa Urzędu Patentowego;
- 3) określenia trybu postępowania przy uznawaniu pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień za dotyczące obrony Państwa, sposobu prowadzenia i przechowywania korespondencji, sposobu przechowywania tajnych akt zgłoszeń patentów i zarejestrowanych udoskonaleń technicznych i usprawnień dotyczących obrony Państwa, sposobu wydawania świadectw autorskich, świadectw o dokonaniu udoskonaleń technicznych i zaświadczeń o dokonaniu usprawnień (art. 33 ust. 8) — przechodzą na Ministra Obrony Narodowej.

§ 6. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w dekreście z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych. (Dz. U. z 1952 r. Nr 4, poz. 31) — przechodzą na Prezesa Rady Ministrów.

§ 7. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w ustawie z dnia 20 lipca 1950 r. o rejestracji maszyn i przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych oraz niektórych pojazdów mechanicznych (Dz. U. z 1950 r. Nr 31, poz. 285 i z 1955 r. Nr 9, poz. 54) — przechodzą na Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła.

§ 8. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w art. 9 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 4, poz. 26) i w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1951 r. w sprawie zakresu działania władz naczelnych w dziedzinie komunikacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 14, poz. 111, Nr 41, poz. 315, z 1952 r. Nr 11, poz. 69, Nr 13, poz. 79, Nr 19,

poz. 115, z 1954 r. Nr 36, poz. 152 i Nr 51, poz. 258 oraz z 1956 r. Nr 3, poz. 17), a dotyczące powoływania przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych oraz prezydium Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi komisji koordynujących regionalnie wszelkiego rodzaju transport na drogach publicznych, jak również koordynujących ten transport z przewozami kolejowymi, wodnymi i lotniczymi — przechodzą na Prezesa Rady Ministrów.

§ 9. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w dekreście z dnia 19 kwietnia 1951 r. o organach administracji miar oraz o miarach i narzędziach mierniczych (Dz. U. Nr 26, poz. 195), a dotyczące:

- 1) a) mianowania wiceprezesów Głównego Urzędu Miar (art. 3),
  - b) ustalania zakresu właściwości terytorialnej urzędów miar i ich siedziby (art. 4 ust. 2) — przechodzą na Prezesa Rady Ministrów;
- 2) udzielania zezwoleń na stosowanie w niektórych gałęziach handlu zagranicznego jednostek miar, które nie zostały uznane za legalne, oraz narzędzi mierniczych wzorcowanych w jednostkach miar nie uznanych za legalne (art. 7 ust. 3) — przechodzą na Ministra Handlu Zagranicznego, który udziela zezwolenia po porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Miar;
- 3) a) określania, jakie narzędzia miernicze podlegają legalizacji, ustalania rodzajów narzędzi mierniczych podlegających legalizacji i rozciągnięcia przepisów o legalizacji narzędzi mierniczych na narzędzia do kontroli procesu produkcji przemysłowej oraz na inne narzędzia (art. 12 ust. 2 i art. 13),
  - b) wprowadzenia — w drodze zarządzenia — obowiązku legalizacji poszczególnych rodzajów nowych, naprawionych lub sprowadzonych z zagranicy narzędzi mierniczych, uzależnienia wytwarzania, naprawiania lub wwozu niektórych narzędzi mierniczych od spełnienia określonych wymagań (art. 15),
  - c) ustalania — w drodze zarządzenia — zasad i warunków rejestracji oraz zakresu i sposobu sprawowania nadzoru nad wyrobem, naprawą i sprzedażą narzędzi mierniczych, jak również ustalania właściwości organów administracji miar w tym zakresie (art. 16 ust. 2),
  - d) ustalania zasad współdziałania organów administracji miar z Państwową Inspekcją Handlową (art. 18 ust. 4) — przechodzą na Prezesa Głównego Urzędu Miar;
- 4) określania wysokości opłat za legalizację narzędzi mierniczych i inne czynności urzędów miar (art. 17 ust. 1) — przechodzą na Ministra Finansów.

§ 10. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w art. 13 ust. 1 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. Nr 38, poz. 284) — przechodzą na właściwych ministrów.

§ 11. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w art. 5 dekretu z dnia 2 sierpnia 1951 r. o pracy i szkoleniu zawodowym młodocianych w zakładach pracy (Dz. U. Nr 41, poz. 311) — przechodzą na Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 12. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w art. 12 ustawy z dnia 28 marca 1952 r. o ubezpieczeniach państwowych (Dz. U. Nr 20, poz. 130) — przechodzą na Ministra Finansów.

§ 13. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w dekreście z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) — przechodzą na Prezesa Rady Ministrów.

§ 14. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w dekreście z dnia 24 grudnia 1952 r. o przewozie przesyłek i osób kolejami (Dz. U. z 1953 r. Nr 4, poz. 7), a dotyczące:

- 1) wydawania wytycznych o sporządzaniu planów przewozowych (art. 14 ust. 1 i 3) — przechodzą na Komisję Planowania przy Radzie Ministrów;
- 2) ustalania listy towarów, dla których kolej obowiązana jest podstawić wagony na podstawie planów pięciodniowych bez zamówienia (art. 36 ust. 1) — przechodzą na Ministra Kolei, który działa w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 15. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w dekreście z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61), a dotyczące:

- 1) mianowania zastępców Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego (art. 18 ust. 3) — przechodzą na Prezesa Rady Ministrów;
- 2) a) powoływania przewodniczącego Rady Normalizacyjnej i jego zastępców (art. 21 ust. 1),
  - b) zlecenia zadań Radzie Normalizacyjnej (art. 21 ust. 3 pkt 4),
  - c) nadania statutu Radzie Normalizacyjnej (art. 21 ust. 4),
  - d) określania stanowisk, na których powinni być zatrudniani pracownicy nauki (art. 22);
  - e) określania sposobu prowadzenia rejestru norm i ich ewidencji (art. 25 ust. 2) — przechodzą na Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, który uprawnienia określone pod lit. a) wykonuje w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 16. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do ustalania wysokości oraz sposobu obliczania i stosowania marż handlowych (rabatów, narzutów, prowizji) w obrocie artykułami, do których stosuje się przepisy art. 1 i 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) — przechodzą na Ministra Finansów, który działa w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 17. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w art. 16 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o dostarczaniu środków transportowych dla potrzeb obrony Państwa (Dz. U. Nr 34, poz. 142) przechodzą na Ministra Finansów, który działa w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej oraz Transportu Drogowego i Lotniczego.

§ 18. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 16, poz. 87) przechodzą na Prezesa Rady Ministrów.

§ 19. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego dotyczące współpracy naukowo-technicznej i gospodarczej z zagranicą przechodzą na Ministra Handlu Zagranicznego.

§ 20. Należące do zakresu działania Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego sprawy związane z wykonaniem przepisów o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej przechodzą do zakresu działania Prezesa Rady Ministrów.

§ 21. Należące do zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego sprawy sporządzania planów opracowań normatywów technicznych projektowania i projektów typowych, ocena i zatwierdzanie najważniejszych normatywów technicznych projektowania i projektów typowych oraz

ocena projektów inwestycyjnych budownictwa ogólnego — przechodzą do zakresu działania Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury.

§ 22. Należące do zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego sprawy gospodarki wodnej przechodzą do zakresu działania Ministra Żeglugi.

§ 23. Należące do zakresu działania Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego sprawy nadzoru nad działalnością terenowych komisji planowania go-

spodarczego przechodzą do zakresu działania Prezesa Rady Ministrów.

§ 24. Prezes Rady Ministrów może zlecić Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów czasowe wykonywanie uprawnień, które zgodnie z §§ 6, 13, 18, 20 i 23 przechodzą do zakresu działania Prezesa Rady Ministrów.

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz